

Notits

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Bilag 1.c – Muligheden for at opdele lovforslag efter lande eller områder

Danmark har påtaget sig en række internationale forpligtelser, der har betydning for tildelingen af dansk statsborgerskab. Der kan i den forbindelse bl.a. nævnes statsborgerretskonventionen, statsløsekonventionen, handicapkonventionen og flygtningekonventionen.

Efter statsborgerretskonventionen skal der i enhver kontraherende stats nationale lovgivning gives mulighed for naturalisation af personer med lovligt og fast ophold i det pågældende land. Derudover foreskriver konventionen, at en kontraherende stat i sin nationale lovgivning skal lette adgangen til statsborgerskab for en række persongrupper, herunder bl.a. personer, der er gift med en af landets statsborgere samt statsløse personer og anerkendte flygtninge.

Flygtningekonventionen foreskriver ligeledes, at de kontraherende stater så vidt muligt skal lette flygtninges optagelse i samfundet og naturalisation.

Derudover følger det af statsborgerretskonventionen, at en kontraherende stats regler om statsborgerret ikke må indeholde forskelle eller omfatte praksis, der indebærer, at der finder forskelsbehandling sted på grund af køn, religion, race, hudfarve, national eller etnisk oprindelse. Det fremgår imidlertid af den forklarende rapport til konventionen, at de kontraherende stater kan opstille lempeligere vilkår for statsborgere fra visse andre stater, f.eks. EU-medlemsstater, uden at dette vil udgøre diskrimination i forhold til konventionen.

En tilsvarende retstilstand må antages at gælde i forhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK). EMRK sikrer ikke en ret til statsborgerskab, men efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis er tildeling af statsborgerskab efter omstændighederne omfattet af EMRK artikel 8 om ret til respekt for privatliv mv. Betingelserne for tildeling af statsborgerskab skal derfor være i overensstemmelse med EMRK artikel 8 sammenholdt med artikel 14 om forbud mod diskrimination. Bestemmelsen indeholder et forbud mod usaglig forskelsbehandling. En forskelsbehandling vil være diskriminatorisk, hvis den ikke er objektivt og rimeligt begrundet. Forskelsbehandling alene på baggrund af nationalitet kræver meget tungtvejende grunde for at kunne anses for retfærdiggjort.

24. februar 2021

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Indfødsret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 10026
Akt-id 1386568

Det kan på baggrund af ovenstående udledes, at det ikke inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser er muligt f.eks. at begrænse retten til statsborgerskab til personer fra vestlige lande.

Det vil være muligt at opdele lovforslag om indfødsrets meddelelse i flere lovforslag efter lande eller områder.

Hvis Folketinget konsekvent afviser at tildele statsborgerskab til visse nationaliteter, vil disse personer kunne rejse et erstatningskrav mod Danmark for at handle i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det bemærkes i øvrigt, at hverken statsborgerretskonventionen eller EMRK imidlertid er til hinder for, at der generelt indføres *lempeligere* indfødsretsbetingelser for eksempelvis statsborgere fra EU-landene. Dette skyldes, at der med EU er skabt en særlig retsorden for statsborgere i unionen, hvorfor en bedre retsstilling for denne ansøgergruppe kan betegnes som saglig. Derimod ses der umiddelbart ikke at kunne peges på en saglig grund til at give personer fra alle vestlige lande (defineret som eksempelvis OECD- og NATO-lande) en bedre retsstilling med hensyn til tildeling af dansk statsborgerskab end personer fra andre lande.